

NS naujienų biuletenis

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1037

29.01.2023 (134)

Enciklopedija - Michael Kühnen

21 - DIKTATŪRA

Tarp populiarių žiaurios propagandos kaltinimų, nukreiptų prieš nacionalsocializmą, yra teiginys, kad nacionalsocialistų partijos (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) siekė įvesti diktatūrą, t. y. slopino laisvę ir naudojo jėgą, kad prieš tautos valią sukurtų ir išlaikytų valdymo sistemą.

Gynyba nuo priešo žiaurumo propagandos nėra Naujojo fronto propagandos uždavinys, o palikta liaudies švietimui (partijos viduje - mokymui).

Vietoj to Naujojo fronto bendruomenė įžeidžiamai deklaruoja, kad atmeta vakarietiško tipo demokratiją su jos parlamentarizmu ir nacionalsocialistinę revoliuciją; iš to turi atsirasti valstybė, kuri, vadovaujama partijos, įvykdys visišką politinę mobilizaciją visuose vokiečių gyvenimo lygmenyse. Taip bus sutelktos visos völkisch jėgos ir energija, taip įveikiant dabartinį minusinį pasaulį ir atveriant kelią Naujajai tvarkai.

Tam būtina sąlyga - tikros Volksgemeinschaft realizavimas, iš kurios vienintelės gali atsirasti tautos valios bendrija, tapsianti visiškos valstybės pagrindu.

Taigi tai, ką prieš žiauri propaganda vadina diktatūra, - nacionalsocialistinė liaudies valstybė, esanti visiškos mobilizacijos būsenoje, - iš tikrųjų reikalauja laisvo ir įsitikinusio liaudies masės sutikimo ir lojalumo. Nes be to neįsivaizduojama nei Volksgemeinschaft, nei tauta pagal nacionalsocialistinę savimonę. Jų laimėjimas yra nacionalsocialistų partijos, kaip tautos valios reiškėjos ir avangardinės tautos organizacijos, politinė kovinė misija.

Tačiau valdžios forma - net jei ji visiškai užvaldo, auklėja, formuoja ir mobilizuoja žmones - kuri gali remtis žmonių masės sutikimu ir lojalumu, nėra

diktatūra - net jei ji turi savo galios priemones!

Be to, visiška nacionalsocialistinės liaudies valstybės mobilizacija yra ne tikslas savaime, o priemonė tikslui pasiekti. Ji leidžia įveikti valdančiojo minusinio pasaulio dekadansą, veda arijų rasės tautas (žr. arijų) atgal prie rūši ir gamtą atitinkančio gyvenimo būdo, kuris užtikrina rūšies išsaugojimą ir vystymąsi ir taip įgyvendina Naująją tvarką. Tačiau kartu tai yra teisingai suprastos tradicijos ir laisvės tvarka.

Todėl Naujasis frontas atmeta kaltinimus, kad siekia diktatūros, ir su pasididžiavimu pareiškia remias stiprią, totalinę nacionalsocialistinę liaudies valstybę, kuri vienintelė įgalina ir užtikrina tautos išlikimą ir aukštesnį vystymąsi pagal jos rūši ir prigimtį, ir taip įgyvendina tautos suverenumą ir laisvę.

22 - DRAUSMĖ

Disciplina - tai vidinė nuostata, kurios nacionalsocialistų partija (žr. Nacionalsocialistinė vokiečių darbininkų partija) reikalauja iš visų partijos narių ir kuri įgyvendinama paklusnumu partijai, jos vadovams ir visų lygių vadovams (žr. Führerprinzip).

Paklusnumas yra didžioji nacionalsocialistinės revoliucijos dorybė!

Todėl po tikėjimo reikalavimo paklusnumo reikalavimas yra antrasis iš dešimties politinės kariuomenės įsakymų. Visi partijos nariai, o ypač jos politiniai kareiviai, paklūsta partijai ir niekam kitam. Jie tai daro be išlygų ir iš visų jėgų - nepaisant to, ar supranta įsakymo prasmę, ar ne, taip pat nepaisant to, ar partijos įsakymas atitinka jų pačių norus, ar ne. Politinio kario paklusnumo pareiga siekia iki pat savo gyvybės paaukojimo:

Tas, kuris prisiekia svastikos vėliava, nebeturi nieko, kas jam dar priklauso!

Nacionalsocialistas nori paklusti, kad galėtų laimėti. Todėl ne prievartinis kadru paklusnumas, o laisva valia ir išvalga gimusi disciplina yra nacionalsocialisto požiūris į gyvenimą.

Nacionalsocialistas gali ir turi mąstyti pats; jis turi savo asmeninį nacionalsocializmo supratimą, kuriuo remdamasis turėtų teikti pasiūlymus ir reikšti idėjas. Viršininkas privalo reaguoti į tokius pasiūlymus ir rimtai atsižvelgti į idėjas bei pasiūlymus, juos įgyvendinti arba paaiškinti, kodėl jų negalima taikyti dabar ar tokiu būdu. Vis dėlto paklusnumo pareiga yra beribė ir neribota. Tačiau nacionalsocialistas niekada neturi jausti, kad jis yra tik "patrankų mėsa", o ne bendražygis tarp bendražygių, užsibrėžęs siekti pergalės, kurią gali atnešti tik tik tikėjimas partija.

Aukščiausia valdžia yra partijos vadovas. Kai lyderis pasisako, klausimas galutinai išsprendžiamas, ir negali būti jokių abejonių dėl bendros partijos linijos. Tik tie, kurie išmoko taip paklusti, vėliau bus tinkami būti pavaldžiais lyderiais ar pačiais lyderiais.

Tik tie, kurie išmoko paklusti, vieną dieną galės duoti įsakymus!

Nacionalsocialistas neturi leisti, kad nedrausmingumas, visomis jo formomis, pasireikštų nei jam pačiam, nei jo bendražygiams, nei kuriam nors iš jo vadovaujančių bendražygių. Partija turi būti vėl ir vėl apvaloma nuo žmonių, kurie negali ar nenori palaikyti drausmės, kad ji išliktų revoliucine kovojančia bendruomene ir nevirstų buržuazine kiaulide.

Po revoliucijos neribota ir besąlygiška drausmė, kurios nacionalsocializmas moko pirmiausia savo partijos bendražygius, o galiausiai ir visus Volksgenossen, leidžia visiškai politiškai mobilizuoti nacionalsocialistinę liaudies valstybę (žr. Valstybė) ir taip sudaro sąlygas įgyvendinti Naująją tvarką.

23 - DOGMATIZMAS

Dvasinėje kovoje už žmogaus ateitį reikia griežtai skirti ideologiją ir pasaulėžiūrą.

Ideologijos *aiškina* pasaulį ir formuoja daugiau ar mažiau logišką mąstymo struktūrą, pagrįstą įsitikinimais - dogmomis. Taip atsiranda dogmatizmas, kuris jo paveiktiems žmonėms apakina tikrovės įvairovę, prieštaringumą ir sudėtingumą (taip pat žr. diferenciaciją), nes jie nebemato pasaulio tokio, koks jis yra, o tokį, koks jis turėtų būti pagal jų įsitikinimus. Kuo galingesnė tampa tokia dogmatinė ideologija, tuo blogesni jos padariniai:

Jis bando išprievartauti tikrovę ir prievarta priderinti ją prie savo pasaulėžiūros. Dogmatizmas niekada nesimoko iš tikrovės, bet stengiasi ją nuslopinti, sulenkinti ir užgniaužti, kad paskui ją pakeistų savo dogmomis. Dogmatizmas prieštarauja prigimčiai ir yra priešiškas gyvybei, atitolina žmogų nuo tikrovės, taigi ir nuo gamtos bei jos biologinių gyvenimo dėsnių. Jis skatina ir sukelia žmonių bendruomenių dekadansą.

Visos ideologijos, pavyzdžiui, krikščionybė, psichoanalizė, marksizmas, yra pagrįstos dogmatizmu, bet taip pat ir valstybinės ar kultūrinės sistemos bei gyvenimo nuostatos, kurios, nors ir atsisako uždaros pasaulėžiūros formavimo, remiasi prigimčiai prieštaraujančiais įsitikinimais, pavyzdžiui, visų žmonių lygybe, individualizmu, "žmogaus teisėmis", neigimu, kad žmogus paklūsta gamtos dėsniams ir yra nulemtas savo biologinio potraukio struktūros. Taigi ir, pavyzdžiui, liberalizmas, kapitalizmas, demokratija, parlamentarizmas ir t. t. yra dogmatiški ir priešiški gyvybei.

Priešingai, pasaulėžiūra pripažįsta tikrovę ir todėl savo pasaulėžiūrą grindžia ne dogmomis, o įžvalgomis, kurios kyla iš gamtos dėsnių, atitinka žmogaus prigimtį ir turi pasitvirtinti tikrovėje. Pasaulėžiūra nori ir gali mokytis, vystytis ir, jei reikia, taisytis, kai suklysta. Ji sudaro "atvirą mąstymo sistemą", priešingai nei ideologijos "uždara sistema". Pasaulėžiūra yra atvira mąstymo sistema, padedanti žmonėms rasti savo kelią tikrovėje ir joje bei pagal jos gyvenimo dėsnius tobulėti aukščiau.

Nacionalsocializmas yra pasaulėžiūra, o ne ideologija. Jo dvasinis pagrindas yra ne dogmatizmas, o biologinio humanizmo mokslinė epistemologija.

Vis dėlto dogmatizmas, žadantis absoliutų tikėjimo tikrumą ir tariamai

neprieštaringas, uždaras, viską paaiškinančias mąstymo sistemas, yra didelė pagunda, kuriai gali pasiduoti net nacionalsocialistai, tačiau taip jie iškreipia nacionalsocializmą ir sukelia dvasinį išsigimimą.

Todėl kova su dogmatizmu yra svarbi nacionalsocialistinės revoliucijos dalis ir būtina Naujosios tvarkos įgyvendinimo sąlyga.

Pagrindinė nacionalsocializmo atrama kovoje su dogmatinėmis degeneracijomis yra Nacionalsocialistinės vokiečių darbininkų partijos Sturm-Abteilung (NSDAP SA) dėl savo laisvos, atviros dvasios ir politinio kario požiūrio, priešiško bet kokiam smulkmeniškam sektantizmui, moralizmui (taip pat žr. moralė) ir bet kokiam klaidingam tikrumui.

Nacionalsocialistas savo saugumą ir tikėjimą įgyja ne iš dogmų, o iš gyvenimo dėsnių ir savo prigimties pažinimo.

Pramogos su svastika

Nacionalsocialistinis aktyvumas turi ir šviesių akimirku! Štai ištrauka iš Gerardo Laucko knygelės "Linksmybės po svastika".

15.

Vieną karštą vasaros popietę sėdėjau prie budinčiojo stalo atidarytomis lauko durimis ir skaičiau nacistinę literatūrą. Atsitiktinai pakėliau akis ir akies krašteliu išvydau didelę juodą galvą su putliomis lūpomis, didelėmis apvaliomis akimis ir afro, panašia į *Bako Wheato* iš seno komiško serialo "*Mūsų gauja*" (*Our Gang*).

Taigi nedarydamas jokių staigių judesių nusprendžiau, kad arba galiu paimti seną 38 kalibro pistoletą ir nukreipti jį į jį, arba atsistoti ir persekioti baisuoklį į rytus, į Blacktowną. Vietoj to pagalvojau, kad tikrai jį išgąsdinsiu; po budėtojo stalu pasukau jungiklį, kuris įjungė pavojaus signalą. Kaip tik tuo metu, kai juodu dar gerai apžiūrinėjo Rokvelo salės vidų, pasigirdo sirenos garsas! Ir kaip senais laikais "*Step & Fetch It*", tas juodaodis per sekundės dalį nužingsniavo ir dingo. Kai pažvelgiau pro priekines duris į 71st gatvę, prisiekiu, kad mačiau, kaip iš už Juodojo kulnų veržiasi dūmai, kai jis nužingsniavo Vakarų aveniu link.

16.

Kai atsiliepdavome "Rockwell Hall" telefonu, sulaukdavome įvairiausių keistų skambučių, pradedant grasinimais susprogdinti, baigiant žmonėmis, kurie skambindavo ir prašydavo pagalbos, nes policijos departamentas jiems nepadėjo. Bet vienas skambutis man įsiminė, kai paskambino negras, labai nusiminęs dėl vienos iš mūsų "Karštųjų linijų baltųjų jėgai"! Jis pasakė: "*Geriau atkabinkite tą vargšą juodaodį, kurį laikote Rokvelo salės rūsyje*".

Skambinusysis kalbėjo apie "Baltosios galios" karštąją liniją, kurią vykdėme su vienu iš mūsų šturmooperių, imituojančiu juodaodį *Dry Ice Washingtoną*, ir kitu šturmooperiu *Johnny White'u*, kai *Dry Ice* išlįsdavo iš narvo, prie kurio jį prirakinome rūsyje, ir vedavo karštąją liniją, o šturmooperis *Johnny White'as* įeidavo į jos pabaigą ir pagaudavo *Dry Ice'ą* slapta perduodantį žinutę. *Johnny White'as* sakydavo: "*Grižk į savo narvą Dry Ice. Žinai, kad jūs, juodaodžiai, neturite rengti baltųjų galios karštųjų linijų!*"

Tais laikais turėjome keturias karštąsias linijas. Telefonų bendrovės darbuotojas

sakė, kad mūsų karštosios linijos buvo dažniausiai skambinamos visame mieste. Skambindavo net juodaodžiai.

